

అది అర్చన్ ఫోలీస్ స్టేషన్.
 మహావికీ నడిబొడ్డులో ఉంది.
 ఎవరికీ ధన, ప్రాణ, మాన నష్టాలు ఇతరుల వల్ల కలుగకుండా
 కాపాడ్డానికే మేమున్నది అంటారు.
 అహర్నిశలూ అప్రమత్తంగా ఎవరి ఆర్తనాదం వినిపిస్తుందా! అని
 ఆత్రంగా ఎదురు చూస్తుంటారు.

నిజంగా రక్షించటానికే కంకణం కట్టుకున్నారనుకుంటే పొరపాటే.
 అదే నిజమైతే ఇన్ని దోపిడీలు జరిగేవి కాదు.
 “వాళ్లెవరో ఏళ్లకీ తెలుసు... కాని వట్టుకోరు...” అనుకుంటారు జనం.
 ఇటీవల పెరిగిపోతున్న వరకట్టు కిరోసిను కేసుల వల్ల పోలీసులు
 కాసులు కొనుక్కోగలుగుతున్నారన్నదాంట్లో నిజం లేకపోలేదు. కన్నీటిని
 పన్నీటిగానూ, నెత్తురును అత్తరుగానూ మార్చుకునే మహత్తర శక్తి
 సంపన్నులు మన పోలీసులు.

నెత్తురు-అత్తరు 'స్రీకౌ'



మాస్టారు లేని తరగతి గదిలా ఉంది
 స్టేషన్, ఎస్పై లేక కబుర్లు... జోకులు...
 నవ్వులతో కోలాహలంగా ఉంది. ఇద్దరు
 కానిస్టేబుల్స్ వందెం వేసుకొని ఫులీ-మేకా
 అడుతున్నారు.

రైటరప్పారావు రైపురైటర్పై అల్లుడికి,
 ఒంటివేలుతో లెటర్ రైపు చేసుకుంటున్నా
 డు. “నీవు కోరిన అదనపు కట్టుం అయిదు
 వేలూ అయిదు రోజుల్లో తీసుకొని వస్తున్నా
 ను... ఈలోగా అమ్మాయిని మళ్ళీ వంపించే
 యకు బాబూ!” అన్నది ఉత్తరంలోని
 సారాంశం. అయ్యగారు వచ్చేలోపుగా ఆట
 పూర్తి చేయాలని పీసీలూ, లెటర్ కంప్లీట్
 చేయాలనీ రైటరూ నిమిషమై ఉన్నారు.
 తక్కినవాళ్లు ఆంధ్రప్రదేశ్లో అంతకు
 ముందు రోజు జరిగిన తాజా దొంగతనాన్ని
 పేవర్లో వెదుకుతున్నారు...

అలాంటి నమయంలో అకస్మాత్తుగా
 ఆల్ సెవెన్సు పి.సి. ఆంజనేయులు తుపా
 నులా వచ్చి తూలివడ్డాడు.

అంత ఆదిరి వడ్డారు.

“ఏమిటయ్యా! ఆ కంగారు ఆంజనే
 యులూ... ఏమైందీ!” అడిగాడు రైటరు.

“మీ అందరికీ ఓ శుభ వార్త చెప్పతా!
 ముందు ఓ గ్రాను ఫ్రీజ్ వాటరిస్తే ఎవర
 న్నా” అన్నాడు ఆంజనేయులు గచ్చు మీ
 దే నెటిలయిపోతూ.

“అపీసులో అయ్యగారికీ... ఇంటి
 దగ్గర అయ్యగారికీ... సేవలు చేయలేక
 చస్తుంటే... అందించాలో చిట్టికొండా” టూ
 డబుల్ సిక్స్ మందివడ్డాడు.

“ఇదిగో... అయ్యగారి కూజాలో నీళ్లు...
 నిన్నటివి... చాలా చల్లగా ఉన్నై... తాగి
 ఆ మంచి వార్త ఏమిటో చెప్పిచావు” అన్నా
 డు పి.సి. జాలి గుండె, గున్నారావు.

గ్రానందుకుని గటగటా, కల్లులా, కార్చు
 కుంటూ తాగేగాడు ఆంజనేయులు. అంద
 రూ విషయ మేమిటో అని అతన్నే చూస్తు
 న్నారు ఆనక్తిగా.

ఆంజనేయులు ఆయానం తగ్గింది ప్రా
 రంభించాడు.

“మనందరికీ ఉగాది కాసుకగా కొత్త
 సైకిళ్లు రాబోతున్నై” అన్నాడు. మనం పని
 చేస్తున్నది వంచదార ఫ్యాక్టరీలో కాదురో
 బోనస్లు రావటానికి శవాలకు కావలా కాసే
 డిపార్టుమెంటులో... మనకెవరిస్తారా?”
 అన్నాడు రైటరు.

“ఆ శవమే ఇస్తుంది, బ్రదర్లు!
 వినండి, ఎం.డి. నాయుడుగారబ్బాయి
 మళ్ళీ ఏక్విడెంట్ చేశాడు... కొద్ది నిముషాల
 క్రితం, బైపాస్ రోడ్డులో” అని ఆపేశాడు
 ఆంజనేయులు, ఆ తర్వాత మీరలో
 చించుకొండన్నట్టు. అందరికీ విషయం
 అర్థమైంది.

“ఇంతకీ అబ్బాయిగారి కారు క్రింద
 వడ్డవాడు... అవయవాలేమైనా పోగొట్టుకు
 న్నాడా? పూర్తిగా విముక్తి పొందాడా?” ఎవరో
 అడిగాడు.

“వెంటనే పోయాట్ట... ఎవరో తెలీదు... ఊరికి చివర కనుక ఇంకా వివరాలు వినవడలేదు... నా చెవిని వడగానే పరిగెట్టుకు వచ్చేశా అయ్యగారికి చెప్పదామని...” అన్నాడు అంజనేయులు.

“ఈసారి గట్టిగా పిండించాలి... మనిషి పోయాడు గనుక చచ్చినట్టు ఇస్తాడు ఆళ్ల బాబు... అయినా వండగలాంటి చావు కబుర్ని ఇంత చల్లగా చెప్పరావేంటి అంజనేయులూ...” అన్నాడు హెడ్, వెంకట్రామయ్య.

అంతలో అయ్యగారి రెడ్ బులెట్ వచ్చి ఆగింది.

ఓ కానిస్టేబులు ఎదురెళ్లి బండిని అందుకున్నాడు. ఎస్సై సుందరావు స్టేషన్ లోకి వస్తూ... “ఏమిటి అందరి ముఖాల్లో మతాబీలు వెలిగిపోతున్నాయి... ఏమిటయ్యా విశేషం” అంటూ తన సీటు దగ్గరికి వెళ్లాడు. మొత్త మందరూ అక్కడ చేరుకున్నారు.

“నిజంగానే మనకి వండుగ ముందు గానే వచ్చేసింది, సర్ మన ఎం. డి. నాయుడుగారబ్బాయి మళ్ళీ ఎవరిమీం చో తన మారుతూ కారుని లాగించేశాట్ట సర్... ఎవరో పోయాట్ట కూడా” హెడ్ కానిస్టేబులు వెంకట్రామయ్య, విషయాన్ని నూత్నంగా చెప్పేడు.

“గుడ్ న్యూస్... మంచి నమయాని కి... మంచి వార్త చెప్పారయ్యా. నేను తల బద్దలు కొట్టుకుంటున్న ఓ నమస్య పరిష్కారం అయిపోయింది.

“సార్! ఈసారి మా సంగతి కూడా దృష్టిలో ఉంచుకోండి సర్ ఏం లేదు. మన స్థావంతా కొత్త సైకిళ్లు కొనుక్కుందాం అంటున్నారు. జీవిత మంతా ఈ దొంగ సైకిళ్లనా అంటున్నారే సర్” అన్నాడు వళ్లు బైట పెట్టి ఇకిలిస్తూ... రైటరు.

“అవును సర్” అంటూ దాన్ని అందరూ ముక్త కంఠంతో సహర్షు చేశారు...

“ఓకే... ఓకే... మరో వది వేలు ఇండెంటు మీ కోసం పెడతా! సర్!” అన్నాడు ఎస్సై సుందరం.

“ఢ్యాంక్యూ సర్! సరిపోద్దినర్, సైకిలు వెయ్యి రూపాయలయి కూర్చుంది. జీతంలోంచి ఎలా కొనగలం సర్!” అన్నాడు అంజనేయులు.

“మనం జీతాలు ముట్టుకోకుండానే జీవితాలు గడిచిపోవాలి. అప్పుడే మన డిపార్టు మెంటు వవరు నిలబడేది. అధికారాన్ని ఉపయోగించుకోలేనివాడిందులో ఎందుకు... పోయి ఏ జనాభా లెక్కలో చూసుకోవాలి” అన్నాడు ఎస్సై... వకవకా నవ్యతూ...

అతనలా నవ్యతూంటే నల్లటి మీసాలు

భర్తా భార్య -

“ఏమండీ! స్కూల్ బిల్డింగ్ రివర చాన కాంట్రాక్ట్ మీకే వచ్చిందటగా!”

“అవును.”

“అయితే వెంటనే మన పావని వరే స్కూల్లో చేర్చించండి!”



నాట్యం చేశాయి.

“అబ్బాయిగారు ఇల్లు చేరే వుంటాడుగా ఇంకా మన ఫోను మోగలేదేమిటి సర్? నాయుడుగారు ఊళ్లోలేరేమో సర్” అన్నాడు రైటరు.

“లేదు... ఆయన ఊళ్లోనే వున్నాడు... చూడండి! కొద్ది క్షణాల్లోనే అంబ వలుకు ద్ది... విషయం సెటిలయితే తప్ప మనం వెళ్లి ఎస్సై ఇయ్యార్ రాయకూడదు... వెయిట్ చేద్దాం...” అన్నాడు ఎస్సై [రిలాక్స్ వుతూ].

అంత నిశ్శబ్దంగా రిసీవర్ పైనే కన్నెసి వుంచారు... ఓల్డ్ గేడగడియారం చేసే టీక్...టిక్ శబ్దాలు తప్ప అంత డెడ్ సై లెంట్ గా వున్నారు.

అదృష్టవల్ల గజ్జలమోతలా, ఫోన్ రింగి యింది.

అందరి ముఖాల్లోనూ ఆనందం పొంగి తొంగి చూచింది. ఎస్సై సుందరావు తా పీగా రిసీవర్ని అందుకున్నాడు.

“హలో!... ఎవరూ!”

“అవును నేను ఎస్సై సుందరావుని మాట్లాడుతున్నాను”

“నమస్కారం..సర్!... ఆఁ తెలిసింది సర్... ఇప్పుడే మా కానిస్టేబుల్స్ చెప్పారు సర్... అవునుసర్... అబ్బాయి గారి కారు కింద పడ్డవాడు పోయాట్ట సర్...” ఇంకా

“నోసర్... ఇంకా ఇతనెవడో తెలియదు సర్... ఇంకా ఏ రిపోర్టు రాలేదు సర్... సిటీకి కాస్త దూరంగా జరిగిందిగా సర్... అందుకని...”

“ఆ చెప్పండి సర్... అలాగే సర్... మీరు చెప్పాలా, కానీ... ఈసారి కాస్త కష్టం కావచ్చునర్... .. అహా... అదికాదు సర్... అబ్బాయిగారే డ్రయివ్ చేస్తున్నట్టు ఎవరో చూచి... అరిచాట్ట... అంతా విన్నారట...సర్ రేపు వాడెవడో బోనులో ప్రత్యక్షమైతే... అది సార్ నోడెట్”

“నాకు తెలుసు సర్... తమరు మేనేజ్ చేయలేంది ఏముంటుంది సర్... బ్రేకులు

ఫెయిలయినట్టు బ్రేకినస్పెక్టర్ ఇస్తాడు. గవర్నమెంట్ డాక్టరు సరేసరి... పోతే మీ డ్రయివరు తనే నడిపినట్టు తలూపుతాడు... అబ్బాయిగారు యీ రోజు అనలు ఊళ్లోనే లేరు. ఫ్యాక్టరీ పనిమేద బొంబాయి వెళ్లారు... దానికి ఋజువు వుంటుంది... అంత మామూలేగా సర్...

“నా వంతు నహాయం నేనూ చేసేవాడినే సర్... కానీ నాకో ప్రాబ్లెమ్ వచ్చి ఓ నెల సెలవు పెడదాం అనుకుంటున్నా సర్... రేవటి నుంచే... నే వుంటే తప్పనిసరిగా...”

“ఏం లేదు సర్... మా అమ్మాయికి మంచి నంబంధం వచ్చింది సర్... నా బలం చూచుకోకుండానే ‘ఊ’ అనేశాను సర్... ‘నలబై’ కూడబెట్టాలి సర్... నాలుగు చోట్లకీ అప్పు కోసం తిరగాలి... తీరా ముహూర్తాలు కూడా పెట్టేశాం... అందుకని...”

“అంత కన్నానా సర్!... ఢ్యాంక్యూ సర్... పెళ్ళి మీ చేతులమీదుగా జరిగినంత ఆనందంగా ఉంది సర్!... ఈ రాత్రికి వచ్చి కనిపిస్తా సర్... ఇంకెందుకు పెడతాను సర్ లీవు... ఇప్పుడే ప్రమాదం జరిగిన స్పాట్ కి వెళ్లాను సర్... వర్రీ కాకండి సర్... మిగిలిన విషయాలు వెంటనే చూడండి సర్”

రిసీవరు పెట్టేసేలా ఉన్నాడని తెలియగా... అప్పారావు, తమ స్టాఫ్ అభ్యర్థనని గుర్తు చేస్తూ ఓ స్లిప్ ని ఎస్సైకి అందించాడు. అది చదవగానే... నవ్వుకుంటూ

“సార్... మరో చిన్ని రిక్వెస్టు సర్... అదే... ఇక్కడ మా స్టేషన్ సిబ్బంది అంతా రేపు ఉగాదికి కొత్త సైకిళ్లు తొక్కాలని ముచ్చటవడుతున్నారు సర్... తమని అడగమంటున్నారు... ఆయ్... అవును సర్... పేరుండిపోద్దీ సర్... ఎంతోనా సర్ ఓ ‘వది’ వడేస్తే సరిపోతుంది సర్... ఢ్యాంక్యూ సర్...”

“అలాగే సర్... ఎస్సై ఆర్... జాగ్రత్తగా రాస్తానుగా సర్... యిప్పుడే వెళ్లున్నా సర్... త్వరగా శవాన్ని ఆసుపత్రికి వంపివేయాలి. అలస్యమైతే రాజకీయ నాయకులు ఊరే

గింపులు ప్రారంభిస్తారు. శవాలపై ఓట్లు యేరుకునే రోజులు సర్ యివి... వుంటాను సర్... నమస్కారం సర్...”

రిసీవర్ని క్రెడిట్ పై పెట్టేసి... టోపీ అందుకొని పెట్టుకుంటూ లేచాడు...

“విషయం విన్నారుగా... మీ కోరికా నెరవేరింది... ఒకరు నాతో బండిపై రండి... అంజనేయులూ నీవు రా... మరో ఇద్దరు వెనకాల రండి... కమాన్”

ఎన్ ఫీల్డ్ దుమ్ము రేపుకుంటూ బైలుదేరింది.

.....

ఎస్సై మోటారుసైకిలు ఆగటంతో జనం తప్పుకుని వెళ్లిపోవటం ప్రారంభించారు, మనకెందుకొచ్చిన గడవ అనుకుంటూ.

పోలీసులంటే భయం లేని కొందరు మొండి మటాలు మాత్రం ఇంకా నిలబడే వున్నారు, శవాన్ని ఏం చేస్తారో చూడాలనే ఆసక్తితో.

కానిస్టేబుల్ అంజనేయులు ముందుగా వెళ్లి జనాన్ని శవానికి దూరంగా నిలబడమని చెదరగొడుతూంటే

ఎస్సై సుందరం... సిన్సియర్ పోలీసాఫీ నరు ఫోజులో అడుగులు వేస్తూ శవం దగ్గరకి నడవసాగాడు.

“చచ్చిన వాడి వివరాలు తెలిస్తే తప్ప అతని బేగ్రౌండ్ తెలీదు, ఏ అనామకుడో అయితే ప్రాబ్లెమ్ వుండదు” అనుకుంటూ శవాన్ని నమీపించాడు.

దగ్గరకెళ్లి పరిశీలనగా శవం ముఖంలోకి చూశాడు.

అంతే...

“బాబూ...రమూ!” అంటూ కెవ్వున ఆరేచి నేలకూలిపోయాడు...

అదే నమయానికి తక్కిన కానిస్టేబుల్స్ వచ్చారు.

“అరే! ఎస్సైగారబ్బాయిరా...” అన్నాడో కానిస్టేబులు కంగారుపడిపోతూ.

“ముందు అయ్యగార్ని ఆసుపత్రికి తీసుకుపోదాం వదండి” అంజనేయులు అంటూనే వెళ్లి ఓ రిక్షాని తీసుకువచ్చాడు.

కన్న కొడుకు శవాన్ని చూడగానే నేలకూలిన ఆ తండ్రి గుండెలా వగిలిపోయిందో అక్కడున్న వారందరికీ అర్థమైంది.

“అయ్యో పాపం...” అనుకున్నారు అక్కడున్న వారిలో కొందరు. ప్రాణాలుండీ శవంలా ఆసుపత్రికి వెళ్లున్న ఆ తండ్రినీ, శవంగా మారినా, ఇంకా జీవకళ ముఖం నుంచి నిష్క్రమించని ఇరవై ఏళ్ల ఆ కొడుకునీ, చూస్తూ...

“ఇప్పుడు ఆ కొడుకు... శవమై నంపా దించిపెట్టే రక్తపు సొమ్ముతో కూతురు పెళ్లి చేస్తాడో?? ఎంత అలవాటు వడ్డా న్యంత నెత్తురునే అత్తరుగా మార్చుకోగలడో??